



## Motion till Kennelfullmäktige 2017

### Avelsspärr på hund med hög inavelsprocent

#### Bakgrund:

I SKKs grundregler står att läsa följande:

§ 2:3 att inte para far med dotter, mor med son eller helsyskon med varandra.

Vidare står att läsa hos SKK:

**Det är angeläget att inavelsökningen hålls på en låg nivå inom våra hundpopulationer för att dessa ska förbli livskraftiga.**

*Inavelsökningen i en ras bör understiga 2,5% vilket ger en stegring på 0,5% per generation. SKK rekommenderar inte parning mellan två individer där avkommans inavelsgrad överstiger 6,25% d v s kusinparning. För att undvika tät släktskapsavel kan uppfödare idag lätt beräkna en fiktiv kulls inavelsgrad genom en provparning i Svenska Kennelklubbens webbtjänst Avelsdata.*

*Finns en hund flera gånger i t ex moderns stamtavla men inte i faderns stamtavla påverkas inte avkommans inavelsgrad. Om en hund med hög inavelsgrad paras med en helt obesläktad individ bryts inaveln och avkomman får 0 % i inavelsgrad*

Ett av SKKs mål är att "Väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, bruksmässigt, jaktlikt och exteriört fullgoda rashundar".

"Ett riktmärke är att aldrig para hundar som är närmare släkt än motsvarande kusiner (6,25%). Detta ska ses som en övre gräns och är en icke önskvärd procentsats".

#### Motivering:

Att undvika att hundar med för hög inavelsgrad används i avel "av misstag" eller av okunnighet, och att hålla inavelsgraden inom de rekommenderade gränserna för att vi även fortsättningsvis ska ha en sund och etisk hundavel. Då det att para far med dotter, mor med son eller helsyskon med varandra är ett brott mot SKKs grundregler måste det ju även finnas en regel som automatiskt avelsspärrar avkommor ur dylika kombinationer annars har ju § 2:3 ingen verkan.

Genom att begränsa inavelsgraden i varje enskild parning kommer inavelsökningen, och förlusten av genetisk variation, i raserna bli långsammare. För att kunna uppnå detta är det ju av vikt att SKK inte registrerar hundar som inte uppfyller dessa krav. I ett längre perspektiv kommer istället raserna att inom SKK att stå för kvalitet, fysiskt och psykiskt friska hundar samt en etisk korrekt uppfödning.

#### Mål:

- Att i de numerärt små raserna, och då framförallt de inhemska raserna såsom stövarna och lapphunden, bibehålla den genetiska bredd som finns idag.

- Att nå så låg inavels procent som möjligt på alla våra raser.
- Att automatiskt avelsspärra alla avkommor över 6,25 procent och endast tillåta avel med dessa efter särskild prövning hos SKK.

**Dalarnas kennelklubb föreslår:**

- Att automatiskt avelsspärra alla avkommor över 6,25 procent och endast tillåta avel med dessa efter särskild prövning hos SKK.
- För att det ska bli en tydlig konsekvens som påföljd om man inte efterföljer SKK:s grundregel



Dalarnas Kennelklubb/ Anneli Lindh

## **Motion från Dalarnas Kennelklubb angående avelsspärr på hund med hög inavelsprocent**

Dalarnas Kennelklubb yrkar på att avkommor med inavelsgrad över 6,25 % automatiskt ska spärras från avel och att avel med dessa endast ska tillåtas efter särskild prövning hos SKK. Yrkandet motiveras av att det ska bli en tydlig konsekvens när SKKs grundregler inte efterföljs, att sänka inavelsgraden på alla raser. Motionären menar också att det skulle leda till en bibehållen bredd i numerärt små raser.

### **Bakgrund**

SKK har sedan många år tillbaka förordat låg inavelsökning i raser och för enskilda kombinationer. Under senare år har medvetenheten om riskerna med inavel ökat och inavelsökningen tydligt minskat i många raser. Arbetet med information och utbildning i avelsfrågor snarare än strikta regelverk, har lett till denna positiva generella utveckling.

Mot bakgrund av de hälsorisker som hög inavelsgrad medför finns riktvärdet 6,25 att förhålla sig till. Detta ska dock inte ses som någon exakt gräns och det vore olyckligt om just den siffran skulle utgöra ett definitivt tröskelvärde då parningar som ligger strax under inte är att eftersträva i större mängd. Om majoriteten av parningar ligger strax under 6,25 kommer inavelsökningen i rasen som helhet bli för hög. En generell rekommendation, som redan tillämpas i många raser, är att inavelsökningen i populationen inte ska överstiga 2,5 %, beräknat över fem generationer.

Det finns direkta olämpligheter i att spärra avkommor med en hög inavelsgrad då dessa avkommor kan utavlas direkt genom parning med obesläktad partner och därmed bidra till avkommor med inavelsgrad 0 % och i fortsättningen producera avkommor med låg inavelsgrad. Även om kullen som sådan har en hög inavelsgrad kan den alltså bidra till den genetiska variationen totalt inom rasen redan i nästa generation vilket är viktigt i många raser. Motionären pekar ju också på att "om en hund med hög inavelsgrad paras med en helt obesläktad individ bryts inaveln och avkomman får 0 % i inavelsgrad". Att genomföra motionärens yrkande skulle istället för att öka den genetiska variationen minska densamma genom att utesluta en stor grupp hundar ur aveln.

De särskilda prövningar som föreslås skulle inte möjliggöra en kvalitetssäkring av avelsurvalet då man inte har kunskap om hundarnas arvsanlag och endast har tillgång till hälsoundersökningsresultat som är centralt registrerade.

**CS föreslår** KF att avslå motionen.

**Konsekvenser:**

*Ekonomiskt:* Kommer att krävas en omprogrammering i vissa delar i valregistrering online som kommer att öppnas under hösten 2017.

*Administrativt:* Kommer att innebära krav på ställningstagande på enskild kullnivå när begäran om dispens sker.